

Manifest en motiu del Dia Internacional de les Dones, 8 de març de 2024, del Consell Nacional de Dones de Catalunya

Les entitats de dones de Catalunya que complim 35 anys com a òrgan consultiu de les polítiques de dones a Catalunya, reivindicuem el deute patriarcal que tenim amb les dones de Catalunya en totes les dimensions de la societat:

Acomplir el compromís per a la participació de les entitats de dones amb la proposta de la Llei del Consell Nacional de les Dones de Catalunya, no discriminant-les en pressupost i autonomia respecte a altres entitats del territori.

Incorporar la perspectiva de gènere en les ciències de la salut de la formació de grau a la clínica. Cal dedicar tots els recursos necessaris per adaptar l'assistència a les diferències de sexe i de gènere en el procés de salut-malaltia, considerant les interaccions sexe-gènere i identificant les desigualtats de gènere en salut.

Detectar i eliminar la ceguesa de gènere que fa que s'extrapolin a dones els resultats de la recerca realitzada amb mostres masculines. El biaix de gènere en ciències de la salut es produeix quan, a igual necessitat sanitària en homes i dones, es fa un major esforç diagnòstic o terapèutic en un sexe respecte a l'altre; això contribueix a les desigualtats en salut entre homes i dones. S'han d'incloure les dades de salut disgregades per sexe. Dret a l'apoderament en les polítiques de maternitat: conciliació laboral i lactància materna, recolzar la lactància en el context laboral

Implementar la nova llei de salut sexual i reproductiva, i l'aplicació del protocol per prevenir les violències obstètriques i protocol del dol gestacional. Reivindicar que l'avortament sigui un dret constitucional.

Apostem per la autonomia econòmica de les dones, perquè escollin la seva pròpia vida, i siguin lliures.

Prou de bretxa salarial, de desigualtats en l'accés al món laboral. Volem les mateixes oportunitats.

Volem les dades estadístiques segregades per gènere, el que no es coneix no existeix.

Prou precarietat econòmica, discriminació laboral i bretxa social, volem polítiques antiracistes, interseccionals amb igualtat d'oportunitats reals en l'àmbit econòmic, social, laboral, cultural i polític

Prou racisme institucional i complicitat amb els discursos d'odi xenòfob que ens afecten.

Per una vida lliure de violències de tot tipus, amb reconeixement de les aportacions de les migrades i solidaritat amb els pobles que pateixen la violència de la guerra.

Millora de les relacions entre entitats i administracions

Transparència en les convocatòries de subvenció. Agilitat en la resolució de les mateixes. La documentació vigent està en mans de l'administració, cal facilitar a les entitats els processos administratius utilitzant els arxius electrònics i digitals i assegurant la interoperabilitat, estalviant burocràcia sovint poc operativa, això per afavorir sobretot les entitats més petites.

Adaptar el calendari institucional al ritme de les entitats tenint en compte que moltes no són entitats professionalitzades i moltes de les professionalitzades ho són sovint en base a dèficits econòmics no reconeguts per les administracions.

Drets sexuals i reproductius

Necessitat d'interlocució, seguiment i demanda del retiment de comptes de l'Estratègia Nacional de Drets Sexuals i Reproductius.

Treballar temes monogràfics des dels nostres sabers i experteses perquè es reconeguin institucionalment, com són:

- Educació sexual. Abordatge de treball amb joves i pornografia
- Menopausa
- Violència institucional i Drets Sexuals i Reproductius

Vulneració de Drets Sexuals i Reproductius

Garantir, en tota l'etapa educativa obligatòria, l'educació afectivosexual tenint en compte la perspectiva de gènere i els drets corresponents, d'una manera real i efectiva, la qual ha d'anar acompanyada d'un pla d'acció amb una planificació programada, d'un pressupost i de mesures per fer-ne el seguiment, l'avaluació i el retiment de comptes.

Garantir els drets sexuals i reproductius de les dones en totes les etapes de la vida, incloses les del climateri i la menopausa, i evitar una visió edatista en l'atenció i l'abordatge. Així, cal donar valor al treball comunitari. Les dones han de formar part de les decisions que les afecten; per això, cal facilitar tant l'accés a les seves demandes com la seva participació, posar en valor els seus sabers i donar suport a les entitats especialitzades de base social i comunitària.

Promoure un espai independent com a observatori de les vulneracions i violències vinculades als drets sexuals i reproductius que generi mecanismes de denúncia, impulsi eines i indicadors de seguiment, vigilància i protecció, faci el seguiment dels sistemes de reparació i sanció, vetlli pel compliment de les polítiques públiques sobre aquests drets i elabori informes sobre la situació amb propostes d'actuació vinculades a les seves competències.

Garantir la promoció i la protecció jurídica, digital i física i el suport de les institucions democràtiques a les dones que, davant les violències i els atacs reiterats contra els drets sexuals i reproductius, els defensen amb el propi cos, per consolidar la seva posició com a defensores i agents democratitzadores, pel foment de la igualtat efectiva entre persones a les zones rurals i agràries per aconseguir un veritable equilibri territorial, i per a la conscienciació sobre les desigualtats de gènere existents al món rural i la lluita contra la violència de gènere, donant veu a les dones que resideixen en entorns rurals i trencant els rols tradicionals, culturals i socialment entesos com a femenins.

Violències institucionals

Proporcionar les eines i els recursos suficients per a la prevenció de la violència institucional en el marc de la violència masclista en el sector públic, i establir mecanismes clars i senzills d'intervenció, avaluació i retiment de comptes en tots els àmbits d'actuació de les polítiques públiques, que siguin accessibles a les dones afectades per la violència institucional i els garanteixin l'atenció amb respecte i sense discriminació, incloent-hi mesures destinades a eliminar la revictimització. En aquest sentit, és fonamental donar a conèixer el Protocol marc per una intervenció amb diligència deguda en situacions de violències masclistes, incorporar la diligència deguda en l'atenció a les dones i garantir l'aplicació d'aquest Protocol marc per part del personal de les administracions públiques per a promoure la reparació de totes les víctimes, amb assessorament legal i psicològic.

Impulsar una formació obligatòria i amb perspectiva de gènere, interseccional i antiracista per al personal de tot el sector públic, en l'àmbit de la prevenció i la sensibilització; també és necessària una formació en relació a la violència

institucional per lluitar contra les violències masclistes, i també cal impulsar campanyes de sensibilització per a la ciutadania i les entitats.

Garantir que el Govern de la Generalitat tingui un organisme responsable, referent i garant de la prevenció, la investigació, l'actuació, la sanció i la reparació de la violència institucional en el sector públic de Catalunya, que treballi juntament amb el Parlament, que compti amb el Consell Nacional de Dones de Catalunya, com a òrgan assessor i que treballi coordinadament amb altres iniciatives que duu a terme la societat civil organitzada per lluitar contra la violència masclista institucional.

Volem l'erradicació de l'ús del fals síndrome d'alienació parental (SAP), per limitar els drets de les dones, adolescents i infants a una vida lliure de violències masclistes. Cal parar atenció i vigilar les institucions i els serveis que el perpetuen, que desconfien de les dones, no les creuen i exerceixen una violència cap a les mares que viuen violències masclistes, que son jutjades i qüestionades malgrat el que estan fent és protegir les seves filles i fills, arribant a treure custòdies i posant sancions. La majoria d'elles dones travessades per diversos eixos d'opressió i llegides en base a estereotips i mites racistes que operen, juntament amb els masclistes, en el conjunt de les institucions.

Pel foment de la igualtat efectiva entre persones a les zones rurals i agràries per aconseguir un veritable equilibri territorial.

Per la conscienciació sobre les desigualtats de gènere existents al món rural i la lluita contra la violència de gènere, donant veu a les dones que resideixen en entorns rurals i trencant els rols tradicionals, culturals i socialment entesos com a femenins.

Canvi de concepció originària de la maternitat a la política fiscal, hi ha una errada de base, consta a la partida de pèrdues en lloc de a la de guanys.

La millor política d'un país és la del treball amb la igualtat salarial al centre.

JUNTES CONTRA LES PRECARIETATS; LES FRONTERES I ELS GENOCIDIS

Consell Nacional de les Dones de Catalunya

8 de març de 2024

